

Topi par paraugu ticīgajiem

Marija N. Kuka

pirmā padomniece Jauno sieviešu vispārējā prezidijā

Šodien es vēlos jūs aicināt būt „par paraugu ticīgajiem ... ticībā un šķīstībā”.

Pavisam nesen mūsu ģimenē nāca pasaulē mazā Rūbija. Es ar apbrīnu lūkojos viņas jaukajā sejiņā, zinot, ka pirms došanās uz Zemi viņa dzīvojusi mūsu Debesu Tēva klātbūtnē. Viņa pieņēma Viņa diženo laimes ieceri un izvēlējās sekot Viņam un mūsu Glābējam, Jēzum Kristum.¹ Pateicoties savam lēmumam, viņa saņēma atļauju nākt uz Zemi, lai gūtu mirstīgās dzīves pieredzi un pilnveidotos ceļā uz mūžīgo dzīvi. Garam savienojoties ar ķermeni, Rūbija ir uzsākusi mācības, kuru laikā viņai ir dota iespēja sevi pierādīt, izvēloties sekot Kristum, un gatavoties, lai būtu cienīga saņemt mūžīgo dzīvi.

Rūbija ienāca šajā pasaulē pavisam šķīsta, bet, saskaņā ar ieceri, viņa sastapsies ar pārbaudījumiem un kārdinājumiem un pieļaus kļūdas. Tomēr pateicoties mūsu Glābēja veiktajai Izpiršanai, Rūbija var saņemt piedošanu, iegūt prieka pilnību un atkal kļūt šķīsta — gatava mūžīgai dzīvei mūsu Debesu Tēva klātbūtnē.

Dažas stundas pēc Rūbijas piedzimšanas man tika dota privilēģija paturēt šo dārgo bērnu savās rokās. Es viņas mātei teicu: „Mums jāiemāca Rūbijai, kā būt tikumīgai sievietei, šķīstai un nenovērtējami dārgai, kā uz to norāda viņas vārds.”²

Viņas māte man atbildēja: „Es sākšu jau šodien.”

Ko Rūbijas māte darīs, lai „sāktu jau šodien”? Kā lai mēs kā vecāki, vecvecāki un vadītāji to sākam un kā lai noturam savus bērnus — savus jauniešus — uz ceļa, kas ved uz mūžīgo dzīvi? Mums jābūt „par [paraugiem] ticīgajiem”.³

Pravietis Brigams Jangs ir teicis: „Mēs nedrīkstam atļauties darīt to, ko nevēlamies, lai darītu mūsu bērni. Mums jāredz paraugs, ja vēlamies, lai viņi to atdarina.”⁴ Ikviens no mums var „sākt jau šodien” un būt par šo labo paraugu.

*Šodien es vēlos jūs aicināt būt „par paraugu ticīgajiem ... ticībā un šķīstībā”.*⁵

Topiet par paraugu ticīgajiem ticībā. Aktīvi stipriniet savu ticību un liecību par Jēzu Kristu, lai sagatavotos liecināt saviem bērniem gan ar vārdiem, gan ar paraugu.

Es vēlos pastāstīt par kādu brīnišķīgu māti, kuras dzīve ir paraugs ticībai. Praviētis Džozefs Smits bērībā redzēja, ka viņa māte Lūcija Maka Smita tic Dievam, un mācījās no viņas. Atbildes uz jautājumiem Lūcija meklēja Svētajos Rakstos,⁶ un arī Džozefs izveidoja šādu paradumu, vēršoties pēc vadības pie Bībeles, gluži kā māte.⁷

Ģimenes problēmas Lūcija risināja, meklējot Dieva palīdzību personīgā lūgšanā. Lūcija stāsta, ka kādu dienu pēc ģimenes nesaskaņām, kas radās reliģisku jautājumu dēļ, viņa devusies uz netālo skaisto savvaļas ķiršu birzi un lūgusi To Kungu.⁸

Lūcija lūdza ar lielu ticību, arī sastopoties ar personīgām veselības problēmām, kad Džozefs osteomielīta dēļ gandrīz zaudēja kāju un kad Džozefa māsa Sofronija gandrīz nomira no vēdertīfa. Par Sofronijas slimību Lūcija raksta tā: „Es cieši lūkojos uz savu bērnu ... mēs ar vīru sadevāmies rokās un nometāmies uz ceļiem pie gultas, izlejot savas bēdas un sirsnīgos lūgumus.”⁹ Sofronija izdzīvoja. Esmu pārliecināta, ka Lūcijas bērni bieži redzēja, kā viņa lūdz ticībā un saņem atbildes uz savām lūgšanām.

Lūcija savā ticībā lūdza pēc vadības, un arī Džozefs devās uz birzi, lai lūgtu ar ticību, tiecoties saņemt atbildi no Tā Kunga, tāpat kā māte.

Mums, tāpat kā Lūcijai jārāda saviem bērniem un jauniešiem, kā stiprināt ticību un liecību par Jēzu Kristu, stiprinot savu ticību, studējot Svētos Rakstus un lūdzot gan vienatnē, gan kopā ar viņiem.

Mūsdienās, atšķirībā no Lūcijas, mēs esam svētīti ar ko vairāk nekā vienīgi Bībeli. Mums ir pēdējo dienu Svētie Raksti un pēdējo dienu praviešu vārdi, kas droši vada¹⁰ pa ceļu uz mūžīgo dzīvi. No Mormona Grāmatas mēs mācāmies par tiem, kas gāja pa šo ceļu, „pastāvīgi cieši turoties pie margas no dzelzs”¹¹, pielīdzinot to “Dieva vārdam”.¹² Mūsdienu pasaulē, kas pilna kārdinājumiem, ir ļoti grūti „cieši turēties”, jo Sātans, izmantojot savus viltīgos ceļus, cenšas mūs novirzīt no Dieva ceļa. Ja ar vienu roku turamies pie margas, bet ar otru pie pasaulīgā, mēs riskējam ar to, ka mūsu bērni un jaunieši zaudēs pareizo virzienu. Ja mūsu piemērs ir mulsiņš, tad, runājot Jēkaba vārdiem, mēs zaudējam „savu bērnu uzticību savu slikto piemēru dēļ”¹³.

Vecāki, vecvecāki un vadītāji, jūsu ziņojumam ir jābūt nepārprotamam. Šāda skaidrība iestājas tikai tad, ja turamies pie margas ar abām rokām un dzīvojam saskaņā ar to patiesību, kas rodama Svētajos Rakstos un pēdējo dienu praviešu teiktajā. Varbūt jūs neaudzināt pravieti (kā Lūcija), taču jūs pavisam noteikti audzināt nākamās vadītājus un jūsu rīcībai ir tikpat tieša saistība ar viņu ticību.

Otrkārt, topiet par paraugu ticīgajiem šķīstībā. Vienīgais veids, kā mēs varam būt šķīsti, ir mūsu Glābēja veiktās Izpirkšanas dēļ. Visiem mums šķīstīšanās process sākas ar ticību, grēku nožēlošanu un mūsu pirmo derību — kristīšanos.

Lai palīdzētu bērniem dzīvot saskaņā ar noslēgto kristību derību, Elders Roberts D. Heilzs deva šādu padomu: „Mums jānāca, ka, tiklīdz kā viņi izkāpj no ūdens, viņi pamet pasaulīgo un ieiet Dieva valstībā. Noslēdzot derību, viņi piekrīt paklausīt Viņa baušļiem.”¹⁴

„Derības mums uzliek par stingru pienākumu godāt savas saistības pret Dievu. Lai ievērotu savas derības, mums ir jāatsakās no darbībām un interesēm, kas attur mūs no šo derību godāšanas.”¹⁵

Brošūra „Jaunatnes morāles stiprināšanai” ir apbrīnojams līdzeklis, kas palīdz jauniešiem izprast mūsu svēto pienākumu slēgt derības, kā arī tās svētības, kuras dara mūs šķīstus un kuras mēs saņemam, pateicoties derību ievērošanai. Tajā iekļauti pēdējo dienu praviešu vārdi — marga no dzelzs, kas viņus droši vedīs pa taisno un šauro taku, palīdzot izvairīties no Sātana slazdiem, kas var kavēt viņu pilnveidošanos. Šajā brošūrā var izlasīt arī par daudzajām svētībām, ko saņemam, ja esam paklausīgi un tiecamies pēc tā, kas ir „tikumīgs [un] jauks”.¹⁶

Vecāki, iegūstiet savā īpašumā šo brošūru un bieži to pārlasiet. Dzīvojiet saskaņā ar tajā ietvertajiem standartiem. Iesaistieties pārdomātās sarunās par evaņģēliju ar saviem jauniešiem, palīdzot viņiem attīstīt vēlmi dzīvot saskaņā ar standartiem un personīgi atklāt to nozīmi un jēgu.

Standarti, kas ietverti sadaļā „Izklaide un masu mediji”, kā arī „Apģērbs un izskats”, varētu būt īpaši grūti izpildāmi, jo ar laiku tie arvien vairāk nonāk pretrunā ar pasaulīgajiem standartiem.

Izvēloties masu mediju piedāvāto, mums pašiem jābūt par paraugu tam, kas ir tikumīgs un jauks. Mums jā rūpējas par to, lai tas mediju vēstījums, ko ielaižam savās mājās, nenotrulinātu jutību pret Svēto Garu, nekaitētu mūsu attiecībām ar ģimeni un draugiem un neatklātu personīgās prioritātes, kas nav samērojamas ar evaņģēlija principiem. Mēs ar savu piemēru varam palīdzēt bērniem saprast, ka pārāk ilga laika pavadīšana internetā, sazināšanās ar interneta vai mobilā tālruņa palīdzību, kā arī video spēles un televīzijas pārraides attur mūs no produktīviem pasākumiem un vērtīgas saskarsmes ar līdzcilvēkiem.

Mēs kļūstam par paraugu tam, kas ir tikumīgs un jauks, arī ar savu apģērbu un ārējo izskatu. Kā derības ļaudīm mums ir pienākums rūpēties, pasargāt un atbilstoši ietērt savu ķermeni. Mums jāpalīdz saviem bērniem un jauniešiem saprast, ka mēs cienām savu

ķermeni kā templi un Dieva dāvanu.¹⁷ Mēs rādām piemēru, atsakoties iegādāties vai nēsāt nepiedienīgu apģērbu, kas ir pārāk pieguļošs, caurspīdīgs vai kā citādi atkailinošs.

Tie, kas ievēro derības, cenšas būt paklausīgi „visos laikos ... un visās vietās”¹⁸, jo mīl Dievu un vēlas iegūt Viņa solītās svētības. Kādu vakaru, pastaigājoties kopā ar vīru, mēs gājām garām kāzu pieņemšanas pasākumam. Mēs nepazinām šos cilvēkus, taču acumirkļi guvām skaidru priekšstatu par viņu tikumību. Tērpu un mūzikas izvēle bija ļoti jauka. Žilbinošais līgavas tērps un līgavas māsu tērpi bija ārkārtīgi piedienīgi. Šī ģimene izvēlējās neieņemt pasaulīgos ceļus tās dienas svētumā.

Un tagad es vēlētos teikt dažus vārdus mūsu Baznīcas brīnišķīgajiem jauniešiem. Es pateicos par taisnīguma paraugu — jūsu draugiem, skolotājiem, vadītājiem un ģimenēm. Es saprotu, ka daudzi no jums ir vienīgie Baznīcas locekļi savā ģimenē. Iespējams, jūs pat vieni paši apmeklējat Baznīcu. Es uzteicu jūs par jūsu apņemšanos un taisnīgo piemēru. Esiet pacietīgi un turpiniet dzīvot taisnīgi. Apkārt ir daudzi, kas var jums palīdzēt. Prezidents Tomass S. Monsons ir teicis: „Pat priekšzīmīgai ģimenei ... ir nepieciešams atbalsts no labiem vīriem [un sievietēm], kas izrāda patiesas rūpes.”¹⁹

Palūkojieties apkārt savā bīskapijā vai stabā, lai atrastu vadītājus un draugus, kas ir paraugi ticīgajiem, un mācieties no viņiem.

Jaunietes gados es saskatīju paraugus ticīgajiem. Bez maniem vecākiem, viens no šādiem paraugiem bija arī mana tante Karma Katlera. Man ir spilgtas atmiņas par to, kā viņa uzstājās Baznīcas standartiem veltītā vakarā mūsu stabā, kad man bija 16 gadi. Viņa mācīja par to, cik svarīgi ir būt šķīstai un tempļa laulības cienīgai. Mani ārkārtīgi aizkustināja viņas liecība. Kopš mazotnes es biju vērojusi, cik tikumīgi viņa dzīvo, un zināju, ka tas saskan ar to, ko viņa māca. Es vēlējos sekot viņas paraugam.

Jaunie vīrieši un jaunās sievietes, *jūs* varat sākt jau šodien, esot par paraugu ticīgajiem ticībā un šķīstībā. Stipriniet savu ticību un liecību, ik dienas studējot Svētos Rakstus un lūdzot. Ievērojiet savu kristīšanās derību, kas palīdzēs jums būt šķīstiem un Svētā Gara vadības cienīgiem. Jūs varat sākt jau šodien, lai būtu par paraugu, kam citi var sekot.

Un nevar zināt, varbūt tieši jūsu paraugs kādu dienu būs nepieciešams manai mazajai Rūbijai. Šobrīd Rūbijai ir brīnišķīgs sākuma punkts ceļā uz mūžīgo dzīvi. Viņas vecāki savās mājās ir taisnīguma modelis, uzsākot katru dienu ar apņemšanos būt par paraugu ticīgajiem. Cerams, ka, izmantojot savu rīcības brīvību, Rūbija izlems viņiem sekot.

Es esmu pateicīga par laimes ieceri un liecinu, ka tas ir vienīgais veids, kā Rūbija un katrs no mums var no jauna tapt šķīsti un mūžīgi dzīvot mūsu Debesu Tēva klātbūtnē. Sāksim visi jau šodien! Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Skat. Ābrahāma 3:22–26.
2. Skat. Salamana pamācības 31:10.
3. 1. Timotejam 4:12.
4. Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young (1997), 173. lpp.
5. 1. Timotejam 4:12.
6. Skat. Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother*, red. Scot Facer Proctor un Maurine Jensen Proctor (1996), 50. lpp.
7. Skat. Džozefs Smits — Vēsture 1:11–12.
8. Smith, *History of Joseph Smith*, 58. lpp.
9. Smith, *History of Joseph Smith*, 69. lpp.
10. „The Iron Rod,” *Hymns*, Nr. 274.
11. 1. Nefija 8:30.
12. 1. Nefija 11:25.
13. Jēkaba gr. 2:35.
14. Robert D. Hales, *Return: Four Phases of Our Mortal Journey Home* (2010), 60. lpp.
15. *Sludini Manu evaņģēliju*, 63. lpp.
16. Ticības apliecinājumi 1:13.
17. Skat. 1. korintiešiem 3:16.
18. Skat. Mosijas 18:9.
19. Tomass S. Monsons, “Examples of Righteousness,” *Liahona*, 2008. gada maijs, 66. lpp.